Równoliczność zbiorów

Def: $A r l B \Leftrightarrow \exists f : A \xleftarrow{1:1} B$ (istnieje bijekcja jednego zbioru <u>na</u> drugi)

Przykład. $\{a,b,c\}$ i $\{1,2\}$ – nie są równoliczne

Przykład. A=N i $B=\{x\in N: x=2k-1, k\in N\}=\{1,3,5,...\}$ – są równoliczne, bo istnieje bijekcja f(k)=2k-1 zbioru A na zbiór B.

Def: Zbiór A jest **skończony** jeżeli jest równoliczny ze zbiorem $\{1,...,n\}$ dla pewnego $n \in N$. Zbiór A jest **nieskończony** $\Leftrightarrow \sim (A$ jest skończony)

Charakteryzacja zbiorów nieskończonych

Zbiór A jest **nieskończony** $\Leftrightarrow \exists B \subset A, B \neq A : A rl B$

(czyli zbiór nieskończony jest równoliczny z pewnym swoim podzbiorem właściwym).

Twierdzanie Cantora -Bernsteina

$$\{A \ rl \ B_0 \subset B \land B \ rl \ A_0 \subset A \} \Rightarrow A \ rl \ B$$

Def: Zbiór A jest **przeliczalny** $\Leftrightarrow$ A rl N (inaczej elementy zbioru przeliczalnego można ponumerować liczbami naturalnymi)

Zbiór Ajest co najwyżej przeliczalny $\Longleftrightarrow A$ jest skończony lub przeliczalny

Zbiór A jest **nieprzeliczaln**y $\Leftrightarrow$ A jest nieskończony i $\sim$ (A rl N)

Fakty: (metodą przekątniową można pokazać, że)

• Iloczyn kartezjański zbiorów przeliczalnych jest przeliczalny.

Zbiory A i B są przeliczalne więc $A = \{a_1, a_2, a_3, ...\}, B = \{b_1, b_2, b_3, ...\}$

$$A \times B = \left\{ \begin{array}{llll} (a_1,b_1)_1 & (a_1,b_2)_2 & (a_1,b_3)_4 & (a_1,b_4)_7 & \cdots \\ (a_2,b_1)_3 & (a_2,b_2)_5 & (a_2,b_3)_8 & (a_2,b_4)_{12} & \cdots \\ (a_3,b_4)_6 & (a_3,b_2)_9 & (a_3,b_3)_{13} & (a_3,b_4)_{18} & \cdots \\ (a_4,b_1)_{10} & (a_4,b_2)_{14} & (a_4,b_3)_{19} & (a_4,b_4)_{25} & \cdots \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \ddots \end{array} \right.$$

$$f(i,j) = \frac{(i+j-1)(i+j-2)}{2} + i \text{ jest bijekcją } N \times N \text{ na } N \text{ (znaleźć } f^{-1} \text{- ćwiczenia)}$$

(Wskazówka: element(i,j) jest i-tym elementem na na (i+j-1)-szej przekątnej)

- Q jest przeliczalny, (jako wniosek, bo $Q \subset Z \times N$ (przel.) i $N \subset Q$
- Suma (mnogościowa) przeliczalnej ilości zbiorów przeliczalnych jest zbiorem przeliczalnym Dowód jak dla iloczynu kartezjańskiego

1

$$\begin{split} A_1 &= \{a_{11}, a_{12}, a_{13}, a_{14, \dots} \\ A_2 &= \{a_{21}, a_{22}, a_{23}, a_{24, \dots} \\ A_3 &= \{a_{31}, a_{32}, a_{33}, a_{34, \dots} \\ A_4 &= \{a_{41}, a_{42}, a_{43}, a_{44, \dots} \\ &: \end{split}$$

 R jest nieprzeliczalny (R rl (0,1) a (0,1) jest nieprzeliczalny- dowód nie wprost metodą przekatniowa lub zasadą szufladkową Dirichleta)

Funkcja $f(x) = \frac{1}{\pi} \arctan(x) + \frac{1}{2}$ jest bijekcją zbioru R na przedział (0,1). Po przyjęciu umowy, że te rozwinięcia dziesiętne liczb wymiernych, które są skończone zastępujemy rozwinięciami nieskończonymi mamy wzajemnie jednoznaczną odpowiedniość między liczbami rzeczywistymi z przedziału (0,1) a ciągami cyfr rozwinięcia dziesiętnego).

Dla dowodu nie wprost załóżmy, ze wszystkie liczby rzeczywiste z przedziału (0,1) można ustawić w ciąg (ponumerować liczbami naturalnymi)

$$\begin{aligned} a_1 &= 0, a_{1,1} a_{1,2} a_{1,3}, \dots \\ a_2 &= 0, a_{2,1} a_{2,2} a_{2,3}, \dots \\ a_3 &= 0, a_{3,1} a_{3,2} a_{3,3}, \dots \\ \vdots \end{aligned}$$

Rozważmy liczbę $c=0,c_1c_2c_3\cdots$ z przedziału (0,1) taką, że $c_i\neq a_{i,i},c_i\neq 0$, $c_i\neq 9$. Liczba c różni się od każdej z liczb a_i i-tą cyfrą rozwinięcia dziesiętnego, więc nie występuje w tym ciągu -sprzeczność!

CIĄGI RZECZYWISTE

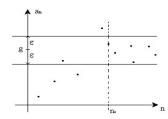
Ciągiem o wyrazach rzeczywistych nazywamy rzeczywistą funkcję $a: N \to R$ określoną na zbiorze liczb naturalnych

$$1 \rightarrow a(1) = a_1$$
$$2 \rightarrow a(2) = a_2$$
itd.

Oznaczenia: a_n - n-ty wyraz ciągu (a_n) - ciąg o wyrazie ogólnym a_n

Def. (granicy ciągu) Ciąg (a_n) jest zbieżny do g (co zapisujemy $\lim_{n\to\infty} a_n = g$) gdy

$$\forall_{\varepsilon>0} \exists_{n_0 \in N} : \forall_{n \geq n_0} |a_n - g| \leq \varepsilon$$
.

Twierdzenie (o jednoznaczności granicy). Jeżeli ciąg a_n ma granicę, to tylko jedną.

Dowód (Nie wprost). Przypuśćmy, że ciąg ten ma dwie różne granice g_1 i g_2 . Weźmy $\varepsilon = \frac{|g_1 - g_2|}{3}$. W przedziale $[g_2 - \varepsilon, g_2 + \varepsilon]$ leżą prawie wszystkie wyrazy ciągu $\Rightarrow$ w przedziale $[g_1 - \varepsilon, g_1 + \varepsilon]$ leży skończona ilość wyrazów ciągu, co przeczy temu, że g_1 jest granicą ciągu.

Def: Ciąg rozbieżny, to ciąg, który nie jest zbieżny.

Szczególnie ważne są dwa typy ciągów rozbieżnych

- rozbieżny do $+\infty$ $\lim_{n\to\infty} a_n = +\infty \Leftrightarrow \forall_M \exists_{n_0\in N} : \forall_{n\geq n_0} a_n \geq M$
- rozbieżny do $-\infty$ $\lim_{n\to\infty} a_n = -\infty \iff \forall_m \; \exists_{n_0\in N} : \forall_{n>n_0} \; a_n \le m$

Zbieżność, a ograniczoność

Tw: Każdy ciąg zbieżny jest ograniczony (inaczej- warunkiem koniecznym zbieżności ciągu jest jego ograniczoność)

Dowód: Niech g – oznacza granicę a_n . Wybierając ε=1, z definicji granicy prawie wszystkie wyrazy (to znaczy wszystkie począwszy od n_0) ciągu leżą w przedziale [g-1, g+1]. Poza przedziałem może być jedynie skończona liczba wyrazów . Stąd

$$\forall_n |a_n| \le \max\{|a_1|, ..., |a_{n_0-1}|, |g-1|, |g+1|\} = M$$

Uwaga Twierdzenie odwrotne nie jest prawdziwe

Np. $a_n = (-1)^n$ pokazuje, że ograniczoność nie jest warunkiem wystarczającym zbieżności.

Niech (n_k) będzie **rosnącym ciągiem liczb naturalnych** a (a_n) dowolnym ciągiem liczb rzeczywistych.

Ciąg (a_{n_k}) nazywamy **podciągiem** ciągu (a_n) . Podciąg otrzymujemy wiec z ciągu pomijając niektóre jego wyrazy.

Tw. Bolzano-Weierstrassa. Z każdego ograniczonego ciągu liczb rzeczywistych można wybrać podciąg zbieżny.

Dowód (szkic). Ciąg jest ograniczony, a więc wszystkie jego wyrazy leżą w pewnym przedziałe domkniętym. Dzielimy ten przedział na dwa przedziały domknięte równej długości. Przynajmniej w jednym z przedziałów jest nieskończenie wiele wyrazów ciągu. Z tego przedziału wybieramy jeden z wyrazów a dla wybranego przedziału domkniętego powtarzamy powyższe czynności wybierając wyraz ciągu o numerze wyższym niż wybrany w poprzednim kroku itd. Dostajemy ciąg przedziałów domkniętych i pewien podciąg. Częścią wspólną zstępującego ciągu przedziałów domkniętych jest dokładnie jeden punkt – granica wybranego podciągu.

Tw. Jeżeli ciąg ma granicę, to każdy jego podciąg jest zbieżny do tej samej granicy.

$$\lim_{n\to\infty} a_n = g \Rightarrow \lim_{k\to\infty} a_{n_k} = g.$$

Dow. W przedziale $[g-\varepsilon, g+\varepsilon]$ leżą prawie wszystkie wyrazy ciągu (a_n) a więc także prawie wszystkie wyrazy podciągu (a_{n_k}) .

Tw. Ciąg monotoniczny i ograniczony jest zbieżny.

Dow. Rozważmy przypadek ciągu rosnącego (a_n) , ograniczonego od góry (dla malejącego i ograniczonego od dołu – analogicznie).

Niech $\{a_1,a_2,...\}$ oznacza zbiór wyrazów ciągu (a_n) : jest to podzbiór R.

Z założenia $\{a_1,a_2,...\}$ jest ograniczony od góry $\Leftrightarrow \forall_{n \in \mathbb{N}} \ a_n \leq M$

Z zasady ciągłości zbioru R istnieje (dokładnie jedna liczba rzeczywista) $g = \sup\{a_1, a_2, ...\}$

Z definicji kresu $\forall_n \ a_n \leq g \ i \ \forall_{\varepsilon>0} \ \exists_{n_0} a_{n_0} \geq g-\varepsilon$, a z założenia monotoniczności

$$\forall_{n \geq n_0} \ a_n \geq g - \varepsilon$$

Podsumowując te fakty:

$$\forall s \in \mathbb{R}, \forall s$$

co oznacza, że $\lim_{n\to\infty} a_n = g$.

Przykład 1.
$$a_n = (1 + \frac{1}{n})^n$$

$$\forall_n \ a_n \leq 3 \text{ - ograniczony od góry} \\ \forall_n \ a_{n+1} > a_n \text{ - } \uparrow$$
  $\Rightarrow$ istnieje granica (powiedzmy e) $e = \lim_{n \to \infty} \left(1 + \frac{1}{n}\right)^n$.

Z "innych" obliczeń wiadomo, że $e = \lim_{n \to \infty} \left(1 + \frac{1}{n}\right)^n \approx 2,7182818...$

• Ograniczoność ciągu $a_n = (1 + \frac{1}{n})^n$

$$a_n = \left(1 + \frac{1}{n}\right)^n = \sum_{k=0}^n \binom{n}{k} \binom{1}{n}^k = 1 + 1 + \sum_{k=2}^n \binom{n}{k} \binom{1}{n}^k = 2 + \sum_{k=2}^n \frac{n!}{k!(n-k)!n^k} = 2 + \sum_{k=2}^n \frac{n(n-1)\cdots(n-k+1)}{k!n^k} = 2 + \sum_{k=2}^n \frac{n(n-1)\cdots(n-k+1$$

bo dla $k \ge 2$, $k! \ge 2^{k-1}$

• Monotoniczność ciągu $a_n = (1 + \frac{1}{n})^n$

$$a_n = 2 + \frac{(1 - \frac{1}{n})}{2!} + \frac{(1 - \frac{1}{n})(1 - \frac{2}{n})}{3!} + \dots + \frac{(1 - \frac{1}{n})(1 - \frac{2}{n}) \cdots (1 - \frac{n-1}{n})}{n!}$$

$$a_{n+1} = 2 + \frac{(1 - \frac{1}{n+1})}{2!} + \frac{(1 - \frac{1}{n+1})(1 - \frac{2}{n+1})}{3!} + \dots + \frac{(1 - \frac{1}{n+1})(1 - \frac{2}{n+1}) \cdots (1 - \frac{n-1}{n+1})}{n!} + \frac{(1 - \frac{1}{n+1})(1 - \frac{2}{n+1}) \cdots (1 - \frac{n}{n+1})}{(n+1)!}$$

Widać, że składniki wyrazu a_{n+1} są większe lub równe od odpowiadających im składników wyrazu a_n . Ponadto ciąg wyraz a_{n+1} zawiera dodatkowo dodatni składnik $\frac{(1-\frac{1}{n+1})(1-\frac{2}{n+1})\cdots(1-\frac{n}{n+1})}{(n+1)!}$.

Przykład 2
$$\begin{cases} a_1 = \sqrt{2} \\ a_{n+1} = \sqrt{2 + a_n} \end{cases}$$

$$\left. \begin{array}{l} \forall_{n \in \mathbb{N}} a_n \leq 2 \text{ - ograniczony od góry} \\ \forall_n a_{n+1} > a_n \text{ - } \uparrow \end{array} \right\} \Rightarrow \text{jest zbieżny do } g = \lim_{n \to \infty} a_n$$

Ze wzoru ogólnego $a_{n+1}=\sqrt{2+a_n}$. Dokonując w tej równości przejścia granicznego ($a_{n+1}\to g$ i $a_n\to g$) otrzymujemy: $g=\sqrt{2+g}$. Stąd g=2.

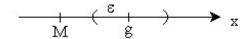
Nierówności w przejściach granicznych

Tw. O zachowaniu słabej nierówności

$$\forall_{n \ge n_0} a_n \le M \land \lim_{n \to \infty} a_n = g \implies g \le M$$

$$\forall_{n \geq n_0} a_n \geq m \wedge \lim_{n \to \infty} a_n = g \implies g \geq m$$

Dow. (a.a.)

Niech g>M. Weźmy $\varepsilon = \frac{g-M}{2}$ (połowa odległości między g i M. Z def. granicy prawie wszystkie wyrazy ciągu leżą w przedziałe $[g-\varepsilon, g+\varepsilon] \to \text{sprzeczność!}$

UWAGA: Nierówności ostre nie zachowują się w przejściach granicznych!

Np.
$$\forall_{n \in \mathbb{N}} \quad \frac{1}{n} > 0 \quad \text{a} \quad \lim_{n \to \infty} \frac{1}{n} = 0$$
.

Konsekwencją twierdzenia o zachowaniu <u>słabej</u> nierówności w przejściach granicznych jest następujące

Tw. (o trzech ciągach)

$$\left(\forall_{n\geq n_0} a_n \leq b_n \leq c_n \wedge \lim_{n\to\infty} a_n = g \wedge \lim_{n\to\infty} c_n = g\right) \Rightarrow \lim_{n\to\infty} b_n = g$$

Jako wniosek z powyższego uzyskujemy

Tw.
$$\forall_{n\geq n_0} |a_n| \leq M \wedge \lim_{n\to\infty} b_n = 0 \Rightarrow \lim_{n\to\infty} a_n \cdot b_n = 0$$

Arytmetyka granic

Tw. Jeżeli $\lim_{n\to\infty} a_n = a$ i $\lim_{n\to\infty} b_n = b$, to

- 1. $\lim_{n\to\infty} (a_n \pm b_n) = a \pm b$
- $2. \quad \lim_{n\to\infty} (a_n b_n) = ab$
- 3. $\lim_{n\to\infty} \left(\frac{a_n}{b_n}\right) = \frac{a}{b} \ (\forall_n \ b_n\neq 0 \ i \ b\neq 0)$

Dow. (punktu 3).
$$0 \le \left| \frac{a_n}{b_n} - \frac{a}{b} \right| = \left| \frac{a_n b - ab_n}{b_n b} \right| = \left| \frac{a_n b - a_n b_n + a_n b_n - ab_n}{b_n b} \right| \le \frac{|a_n|}{|b_n||b||} |b_n - b| + \frac{1}{|b|} |a_n - a|$$

Ciąg (a_n) (jako zbieżny) jest ograniczony powiedzmy przez M. Z faktu $\lim_{n\to\infty}b_n=b\neq 0$ wynika, że $\lim_{n\to\infty}|b_n|=|b|>0$ a stąd $|b_n|\geq \frac{|b|}{2}$ dla prawie wszystkich n. Wobec tego $\frac{1}{|b_n|}\leq \frac{2}{|b|}$ dla prawie

wszystkich n.

Otrzymujemy wiec dla prawie wszystkich n nierówność $0 \le |\frac{a_n}{b_n} - \frac{a}{b}| = \le \frac{2M}{b^2} |b_n - b| + \frac{1}{|b|} |a_n - a|$ z której z twierdzenia o trzech ciągach i z punktu 1 otrzymujemy tezę.

Inne własności:

a)
$$\lim_{n \to \infty} |a_n| = +\infty \Rightarrow \lim_{n \to \infty} \frac{1}{n} = 0$$
  $\frac{1}{1+\infty} = 0$

b)
$$\left(\lim_{n\to\infty} a_n = 0 \land \forall_{n\geq n_0} a_n > 0\right) \Rightarrow \lim_{n\to\infty} \frac{1}{a_n} = +\infty$$
  $\frac{1}{0^+} = \infty$

c)
$$\left(\lim_{n\to\infty} a_n = 0 \land \forall_{n\geq n_0} a_n < 0\right) \Rightarrow \lim_{n\to\infty} \frac{1}{a_n} = -\infty$$
  $\frac{1}{0^-} = -\infty$

d)
$$\left(\lim_{n\to\infty} a_n = a > 0 \land \lim_{n\to\infty} b_n = +\infty\right) \Rightarrow \lim_{n\to\infty} a_n b_n = +\infty$$
  $a > 0 \Rightarrow a = \infty$

e)
$$\left(\lim_{n\to\infty} a_n = a \wedge \lim_{n\to\infty} b_n = +\infty\right) \Rightarrow \lim_{n\to\infty} \frac{a_n}{b_n} = 0$$
  $\frac{a}{\infty} = 0$

f)
$$\left(\lim_{n\to\infty} a_n = a < 0 \land \lim_{n\to\infty} b_n = +\infty\right) \Rightarrow \lim_{n\to\infty} a_n b_n = -\infty$$
  $a < 0 \Rightarrow a = -\infty$

Symbole nieoznaczone: $\frac{0}{0}, \frac{\infty}{\infty}, 0 \cdot \infty, \infty - \infty, 1^{\infty}, 0^{0}, \infty^{0}$.

Warunek Cauchy'ego. Mówimy, że ciąg (a_n) spełnia warunek Cauchy'ego, gdy

(C)
$$\forall_{\varepsilon>0} \exists_{n_0 \in N} \forall_{n,m \geq n_0} |a_m - a_n| \leq \varepsilon$$
.

Uwaga. Nie ma tu mowy o granicy

Def. Ciąg spełniający warunek Cauchy'ego nazywamy ciągiem fundamentalnym

Tw. Dla ciągu liczb rzeczywistych prawdziwa jest równoważność:

$$(a_n)$$
 - zbieżny $\Leftrightarrow$ ciąg (a_n) spełnia warunek Cauchy'ego

Dowód.($\Rightarrow$) Z założenia $\lim_{n\to\infty} a_n = g$ mamy $\forall_{\varepsilon>0} \exists_{n_0\in\mathbb{N}} : \forall_{n\geq n_0} |a_n - g| \leq \frac{\varepsilon}{2}$. Stąd dla $m, n\geq n_0$ mamy $|a_n-a_m|\leq |a_n-g|+|a_m-g|\leq \frac{\varepsilon}{2}+\frac{\varepsilon}{2}=\varepsilon$, czyli spełniony jest warunek (C).

($\Leftarrow$)(Szkic) ciąg (a_n) spełnia warunek Cauchy'ego $\Rightarrow$ ciąg (a_n) jest ograniczony $\Rightarrow$ (tw. Bolzano-Weierstrassa) (a_{n_k}) jest podciągiem zbieżnym do g. Stąd $|a_n-g| \le |a_n-a_{n_k}| + |a_{n_k}-g|$. Ale $|a_n-a_{n_k}| \le \frac{\varepsilon}{2}$ dla n, $n_k \ge n_0$ (z war. C) a $|a_{n_k}-g| \le \frac{\varepsilon}{2}$ bo $\lim_{k\to\infty} a_{n_k} = g$. Wobec tego $|a_n-g| \le \varepsilon$ dla $n \ge n_0$.

Ważne granice ciągów

1) Wiadomo, że
$$\lim_{n\to\infty} \left(1+\frac{1}{n}\right)^n = e$$
. Stąd
$$\lim_{n\to\infty} \left(1-\frac{1}{n}\right)^{-n} = e \; \; ; \; \lim_{n\to\infty} a_n = \pm\infty \Rightarrow \lim_{n\to\infty} \left(1+\frac{1}{a_n}\right)^{a_n} = e \; \; ; \; \; \lim_{n\to\infty} b_n = 0 \Rightarrow \lim_{n\to\infty} (1+b_n)^{\frac{1}{b_n}} = e$$

$$\lim_{n\to\infty} \sqrt[n]{n} = 1$$

3)
$$\lim_{n \to \infty} \sqrt[n]{a} = 1$$
  $(a > 0)$

4)
$$\lim_{n\to\infty} \left| \frac{a_{n+1}}{a_n} \right| = g < 1 \implies \lim_{n\to\infty} a_n = 0$$

5)
$$\lim_{n \to \infty} \sqrt[n]{|a_n|} = g < 1 \Rightarrow \lim_{n \to \infty} a_n = 0$$

6)
$$\lim_{n\to\infty} \frac{n^{\alpha}}{(1+p)^n} = 0 \quad (p>0, \alpha>0)$$

Ad 2. $\forall n \ge 2$ $\sqrt[n]{n} \ge 1$, stad $\forall n \ge 2$ $\sqrt[n]{n} = 1 + \varepsilon_n$, $\varepsilon_n \ge 0 \Leftrightarrow$

$$\forall n \geq 2 \quad n = (1 + \varepsilon_n)^n = \sum_{k=1}^n \binom{n}{k} \varepsilon_n^k \geq \binom{n}{2} \varepsilon_n^2 \Rightarrow \forall n \geq 2 \quad n \geq \frac{n(n-1)}{2} \varepsilon_n^2 \Rightarrow \forall n \geq 2 \quad 0 \leq \varepsilon_n \leq \sqrt{\frac{2}{n-1}} \Rightarrow \lim_{n \to \infty} \varepsilon_n = 0$$

Ad 3 Podobnie jak (2)

Ad 4.
$$\lim_{n\to\infty}\left|\frac{a_{n+1}}{a_n}\right| = g < 1 \iff \forall \varepsilon \exists n_0 \ \forall n > n_0 \ \left|\frac{a_{n+1}}{a_n}\right| - g \right| \le \varepsilon \implies \text{Stad np. dla } \varepsilon = \frac{1-g}{2}$$

$$\exists n_0 \ \forall n > n_0 \ \left|\frac{a_{n+1}}{a_n}\right| \le g + \varepsilon = g_1 < 1 \implies \begin{vmatrix} a_{n_0+1} \ a_{n_0+2} \ \le g_1 \ a_{n_0+1} \ \le g_1^2 \ a_{n_0} \ \end{vmatrix},$$

$$\vdots$$

$$\left|a_{n_0+k} \ \right| \le g_1^k \ \left|a_{n_0} \ \right|$$

Otrzymaliśmy więc oszacowanie $\forall k \quad 0 \leq \left| a_{n_0+k} \right| \leq g_1^{\,k} \left| a_{n_0} \right|$. Stąd z tw. o trzech ciągach $\lim_{k \to \infty} \left| a_{n_0+k} \right| = 0$.

Ad 5.
$$\lim_{n\to\infty} \sqrt[n]{|a_n|} = g < 1 \iff \forall \varepsilon \ \exists n_0 \ \forall n > n_0 \ \left|\sqrt[n]{|a_n|} - g\right| \le \varepsilon \implies \text{Stad np. dla } \varepsilon = \frac{1-g}{2}$$

$$\exists n_0 \ \forall n > n_0 \sqrt[n]{|a_n|} \le g + \varepsilon = g_1 < 1 \Longrightarrow \exists n_0 \ \forall n > n_0 \ |a_n| \le g_1^n \Longrightarrow \lim_{n \to \infty} a_n = 0.$$

Ad 6. Wystarczy skorzystać z (4)
$$\lim_{n\to\infty} \frac{\frac{(n+1)^{\alpha}}{(1+p)^{n+1}}}{\frac{n^{\alpha}}{(1+p)^{n}}} = \lim_{n\to\infty} \left(\frac{n+1}{n}\right)^{\alpha} \frac{1}{1+p} = \frac{1}{1+p} < 1$$